

[Hanne Andersen]

Det er heller ikke et spørgsmål om, at nogle skal erklære, at folk skal dø på den dato og det klokkeslæt, men hvorfor skal de patienter, der ved, at nu er der ikke flere behandlinger, nu har man prøvet alt, ikke have lov til at komme hjem? Alle vil sikkert være parate til at prøve alt for at blive helbredt, men disse patienter er kommet til den konklusion med sig selv og behandlerne, at nu er der ikke flere behandlinger, nu bliver jeg ikke rask. Jeg synes ikke, at nogen skal udstede dødsdomme til nogen som helst.

Der er fortsat nogle vanskeligheder med teknikken. Derfor er det ingen tilfældighed, at det er et beslutningsforslag. Når blot ministeren ville være lidt samarbejdsvillig! Men det er klart, at de, der er imod ordningen, ser tilbage; de har heller ikke fulgt med i den udvikling, der er sket i de otte år, siden man startede debatten, hvorimod de, der ønsker at se frem, har den indstilling, at de problemer af teknisk karakter, der kan være, kan løses.

Som andre har anført i dag, er det jo pudsigt, at når problemet er børnepasningsordninger, kan alle de, der ønsker det, se løsninger på det. Så kan regeringen se løsninger, og så kan regeringens støttepartier se løsninger. Derfor kan jeg ikke forstå, at man ikke kan se løsninger, når det drejer sig om denne ordning. En barselorlov ville jo heller ikke være noget værd uden ret til at vende tilbage til arbejdet. Det er ikke nok bare at få fri. Det er lige så vigtigt også dér at få lov til at vende tilbage.

Jeg glæder mig til, at vi får stillet de sidste spørgsmål i udvalget og klaret de ting op, der har været peget på. Der er gået 10 år. Vi har været ihærdige med at fremsætte forslaget tre gange, og det har vi naturligvis, fordi der er mennesker, der gang på gang har spurgt os: Hvornår kommer det?

Den håndsækning, de familier, der ønsker at pleje deres pårørende hjemme, venter på, skal de have nu. Det eneste, de venter på, er retten til orlov, retten til at vende tilbage til arbejdet, og lønkomensation. Det er den ro, den sikkerhed og tryghed, de så vil føle at de får, når de vælger at have stærkt plejekrævende personer i deres eget hjem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til fru Hanne Andersen vedrørende netop arbejdsmarkedet,

fordi det jo er et af de meget reelle problemer her. Man ved jo ikke noget om, hvor længe en sådan orlov skal gives. Det ved man i tilfælde af barselorlov. Dér ved man, at det er i præcis 6 måneder, der skal ansættes en vikar, og efter 6 måneder ved vikaren, at der ikke længere er arbejde. Men vikaren aner intet i de tilfælde, hvor det handler om ansættelse under orlov på grund af pleje af døende. Disse mennesker har overhovedet ingen sikkerhed. Hvad har Socialdemokratiet gjort sig af overvejelser omkring disse ting? Skal folk garanteres en eller anden form for ansættelse, så en arbejdsgiver har to ansatte i en eller anden usikker periode? Hvad har Socialdemokratiet overvejet?

Det er nogle af de ting, vi gerne vil have spurgt om, og det er nogle af de problemer, vi synes der er i dette forslag.

Hanne Andersen (S):

Jeg synes oprigtig talt ikke, at det er så vanskeligt. For det første er der jo hele tiden sagskyndige, man har tilknytning til, og hvis man har en god arbejdsplads og en god kontakt, taler man med hinanden. Men naturligvis kan det ikke siges, hvor længe det varer. Det kan det heller ikke for dem, der nu bliver sygemeldt for at pleje de pårørende.

Det er uværdigt at skulle snige sig langs husmurene og spille syg, når man påtager sig en opgave, som man ønsker at løse. Så er det uværdigt at lade, som om man er syg. Der er heller ingen, der ved, hvor længe de er »syge«. Der kommer også vikarer på arbejdspladsen i den situation. Og det klarer man ganske udmærket. Og det vil man naturligvis også gøre i den anden situation, uden at der er dato og klokkeslæt på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er et svar til fru Kirsten Lee angående orlov.

Der er mange offentligt ansatte, der bliver valgt til Folketinget. De får orlov. De, der går ind i deres stilling, er i akkurat samme situation som under plejeorlov. Ingen ved, om orloven varer 4 måneder, 6 måneder, 8 måneder eller endnu længere tid. Mange offentligt ansatte har orlov på ubestemt tid og kan vende tilbage igen. Det er akkurat den samme situation. Det går jo dog nogenlunde i mange situationer.